

Lili Zhorzholiani, Kutaisi

"I am single, old, with nobody to look after me. I was morally broken and was on the edge of life and death. [...] After many hardships, I had to go to live in the older people's home as I had no other way out. [...]

I won't give up,
My heart can still feel happiness,
Go away old age,
What do you want from me?
Why have you whitened my hair,
Or what did you want from my skin?
Tell me what I have done to you,
Why are you after me?
I won't become your slave,
Even if you take away all my strength.
I have my heart still in place,
That can hear happiness."

ლილი ჟორჟოლიანი, ქუთაისი

"მე ვარ მარტოხელა, ხანდაზმული, ამ ასაკში დავრჩი უპატრონოდ, მე სულიერად დავეცი, სიკვდილ-სიცოცხლის ზღვარზე მივედი...[...] დიდი განცდეპის შემდეგ, რადგან სხვა გზა არ მქონდა, მოვედი საცხოვრებლად პანსიონატში.

"ხედავ აღარ გნებდები, გული ხარობს ჯერ კიდევ, ჩამომშორდი სიბერევ, მე რას გადამეკიდე.

თმები რად გამითეთრე, ან კანს რაღას ერჩოდი. მითხარ რა დაგიშავე, ნეგავ რაღას მერჩოდი.

მაინც ვერ დამიმონებ, თუნდ წამართვა ძალ - ღონე. გული ისევ თუ შემრჩა, სიხარულის გამგონე.''

30

The views expressed in this essay are those of the author and do not necessarily reflect the views of the United Nations Economic Commission for Europe, the Georgian Government or any Georgian authorities.